

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/46/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317010293
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8317010293.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Evy Pirkovskej a Mgr. Iva Maruščáka na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.04.2018 v Prešove takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. poriadku na podklade odvolaní obžalovaných U. X. a U. X. z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/47/2017 zo dňa 14.06.2017 výroky o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

E.. U. X. - nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X. H. č. XXX, okr. X.,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 3, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa 42 ods. 2 Tr. zákona súčasne z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/34/2016 zo dňa 5.5.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To 29/2016 zo dňa 19. 1. 2017 výrok o treste, ktorým bol obžalovanému za prečin podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu dvoch rokov, a v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/161/2016 zo dňa 23.03. 2017 výrok o treste, ktorým bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obž. U. X. nar. XX.XX.XXXX v X., trvale bytom X. H. XXX, okres X.,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 3, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 2 Tr. zákona s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon uloženého trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súčasne z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/144/2016 zo dňa 26. 10. 2016 výrok o treste, ktorým bol obžalovanému za prečin podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 18 mesiacov, v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/10/2015 zo dňa 10.03.2015, ktorým bol obžalovanému za prečin podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere troch mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu jedného roka, a v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/46/2016

zo dňa 25.05.2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To 15/2016 zo dňa 02.11.2016, ktorým bol obžalovanému za prečin podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní šiestich mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 47/2017 zo dňa 14.06.2017 boli uznaní vinnými, spolu s už teraz odsúdenými S. O. a ml. T. L.,

obž. U. X. v bodoch 2, 3, 4, 6, 9 rozsudku zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona, a

obž. U. X. v bodoch 2, 3 rozsudku zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zákona,

na skutkovom základe uvedenom pod bodmi

2/ obvinení S. O., ml. T. L., U. X. a U. X. po predchádzajúcej spoločnej dohode, v presne nezistenom čase od 15.45 hod. dňa 26.08.2015 do 05.00 hod. dňa 28.08.2015 neoprávnene vnikli do budovy Lesnej správy v obci O. XXX takým spôsobom, že ml. T. L. s U. X. ostali pred budovou a pozorovali okolie, pričom U. X. s S. O. neznámym spôsobom odstránili visiace zámky na vchodových dverách budovy, vošli dnu, odkiaľ odcudzili 2 ks motorových píl zn. STIHL MS 260 výrobného čísla XXXXXXXXXX a STIHL MS 260 výrobného čísla XXXXXXXXXX s lištou 37 cm čísla XXXXXXXXXX, čím tak majiteľovi U. N. spôsobili škodu odcudzením motorových píl a troch visiacych zámokov vo výške 692,80 eur a majiteľovi U. L. odcudzením motorových píl a poškodením visiacych zámokov škodu vo výške 688,20 eur, hoci U. X. bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Humennom sp. zn. 3T 10/2015 zo dňa 10.03.2015 odsúdený za pokus prečin krádeže podľa § 14, § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu do 10.03.2016,

3/ obv. S. O., U. X., U. X., ml. T. L. po predchádzajúcej spoločnej dohode v čase od 21.00 hod. dňa 16.09.2015 do 07.00 hod. dňa 17.09.2015 neoprávnene vnikli do baru H. v obci J. č. XXX, okres Snina takým spôsobom, že ml. T. L. s U. X. ostali pred barom a pozorovali okolie, pričom U. X. s S. O. preliezli cez drevené zábradlie na terasu baru, nezisteným spôsobom odstránili dva visiace zámky a vypáchili zámok na vchodových dverách, vošli do baru, odkiaľ odcudzili 5 ks vodka Fínska 0,7 l, 3 ks tatranský čaj 0,7 l, 2 ks Gin 1 l, 2 ks Spišská borovička 0,7 l, 6 ks Fernet citrus 0,7 l, 3 ks Slivovica gazdovská 0,7 l, 3 ks vodka Nicolaus 0,7 l, 10 ks Mila rezy, 5 ks študentská pečať, 5 ks dezert Tatiana, 5 ks zemiakové lupienky, 10 ks Coca-cola 0,33 l, 1 balenie žuvačky dražé, 1 balenie žuvačky plátkové, finančnú hotovosť v minciach vo výške 25,- eur, čím tak majiteľke baru P. Y. spôsobili škodu na odcudzenom tovare vo výške 453,60 eur, na odcudzenej finančnej hotovosti škodu vo výške 25,- eur, poškodením dverí a dvoch visiacych zámokov škodu vo výške 150,- eur, hoci U. X. bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Humennom sp. zn. 3T 10/2015 zo dňa 10.03.2015 odsúdený za pokus prečin krádeže podľa § 14, § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu do 10.03.2016,

4/ obv. U. X. a ml. T. L. po predchádzajúcej spoločnej dohode v čase od 19.30 hod. dňa 31.08.2015 do 06.50 hod. dňa 01.09.2015 neoprávnene vnikli do predajne potravín v obci H. Q. č. XX, okres X. a to tým spôsobom, že prišli k zadnej časti potravín ku vchodovým dverám, na ktorých prestrihli visiace zámky, pričom sa im dvere nepodarilo otvoriť, následne prešli k prednej časti potravín, kde U. X. kovovým pajsierom rozbil sklenenú výplň, vzniknutým otvorom vošli do potravín, odkiaľ odcudzili 1 ks alkoholu zn. Vodka Triumph o objeme 0,7 litra, 2 ks alkoholu zn. Vodka Jemná o objeme 0,7 litra, 3 ks alkoholu zn. Vodka Jemná o objeme 0,5 litra, 2 ks alkoholu zn. Napoleon o objeme 0,7 litra, 2 ks víno biele zn. Muller Thurgau o objeme 1 liter, 2 ks víno červené zn. Frankovka modrá o objeme 1 liter, 20 krabičiek cigariet

zn. Golden Gate červené, 18 krabičiek cigariet zn. Golden Gate Light, 7 krabičiek cigariet zn. Golden Gate Slim, 2 krabičky cigariet zn. Petra červené, 8 balíkov zápaliek po 10 krabičiek, keksy zn. Mila, Horalky, Kávenky, Disco, nezistené množstvo čokolád zn. Figaro na varenie, zn. Figaro mliečna a horká, zn. Študentská pečať, 200,- eur v hotovosti v minciach rôznej nominálnej hodnoty, čím tak majiteľke Y. Q. spôsobili škodu na odcudzenom tovare a finančnej hotovosti vo výške 436,26 eur a škodu na zariadení vo výške 136,48 eur,

6/ obvinení S. O., U. X. a ml. T. L. po predchádzajúcej spoločnej dohode v čase od 22.30 hod. dňa 09.09.2015 do 12.10 hod. dňa 10.09.2015 prišli do športovo turistického areálu obce Kolonica, okres Snina, kde neoprávnené vnikli do pohostinstva Bejvoč tým spôsobom, že U. X. zostal pred pohostinstvom a pozoroval okolie, S. O. odstránil kovovým pajserom dva visiace zámky, následne vylomil dvere, cez ktoré spoločne s ml. T. L. vošli do pohostinstva, kde z priestoru výčapu a príručného skladu odcudzili presne nezistené množstvo alkoholu rôznych značiek, presne nezistené množstvo cigariet zn. Petra, Marlboro, LM, MARS, presne nezistené množstvo nealkoholických nápojov a presne nezistené množstvo rôznych cukroviniek, reproduktorovú skriňu a akustický zosilovač, čím tak Obecnému úradu O. IČO: XXXXXXXX spôsobili škodu na odcudzených veciach vo výške 2.000,- eur a poškodením zariadenia škodu vo výške 50,- eur,

9/ obvinení S. O., U. X. a ml. T. L. po predchádzajúcej spoločnej dohode v presne nezistenom čase, začiatkom augusta 2015 prišli na osobnom motorovom vozidle zn. VW Golf čiernej farby nezisteného evidenčného čísla na skládku odpadu v obci Stakčín a tam na voľne stojacom stroji buldozér zn. DT1170 bez evidenčného čísla páčidlom, ktoré priniesli so sebou, rozlomili železné oko, cez ktoré bolo veko palivovej nádrže uzamknuté visiaticim zámkom, veko palivovej nádrže otvorili a z tejto odcudzili 20 litrov motorovej nafty, následne prišli k tam odstavenej maringotke, na ktorej vypáčili visiaticim zámkom zabezpečené vchodové dvere, vošli dovnútra, odkiaľ odcudzili 2 litre benzínu vo fľaši, krabicu s klincami, čím tak spoločnosti H. spol. s.r.o. X., F. č. XXXX, IČO: XXXXXXXX spôsobili škodu na odcudzenej motorovej nafte 20,90 eur, odcudzením benzínu škodu vo výške 3,- eur a poškodením veka palivovej nádrže škodu vo výške 19,80 eur,

za čo bol obž. U. X. podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/, h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, 2, § 42 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň boli zrušené výroky o treste a spôsobe výkonu v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/34/2016 zo dňa 5. 5. 2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To 29/2016 zo dňa 19. 1. 2017 a v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/161/2016 zo dňa 23. 3. 2017, pričom zvyšná časť citovaných rozsudkov ostala nezmenená.

Obž. U. X. bol uložený podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona za použitia § 36 písm. l/, n/, § 37 písm. m/, h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 1, 2, § 42 ods. 1 Tr. zákona úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súčasne boli zrušené výroky o treste a spôsobe výkonu v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/144/2016 zo dňa 26. 10. 2016 a v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/46/2016 zo dňa 25. 5. 2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To 15/2016 zo dňa 2. 11. 2016, pričom zvyšná časť citovaných rozsudkov ostala nezmenená.

Proti tomuto rozsudku podali obžalovaní U. X. a U. X., samostatne prostredníctvom obhajkyne v zákonom stanovenej lehote písomne odôvodnené odvolanie, ktorým napadli výrok o treste.

Obžalovaný U. X. v dôvodoch odvolania uviedol, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere troch rokov považuje za neprimerane prísny a má za to, že aj trest kratšieho trvania by spĺňal predpoklady na ochranu spoločnosti a zaručoval by aj jeho nápravu. Pri ukladaní trestu, ktorý bol síce uložený na dolnej hranici trestnej sadzby, však súd nezohľadnil okolnosti umožňujúce uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Okolnosti prípadu svedčia o tom, že vykonal skutok, ktorý mu je kladený za vinu pod vplyvom konania skupiny kamarátov a v dôsledku nepriaznivých ekonomických podmienok, v ktorých sa on ako aj jeho rodina nachádzala. Po spáchaní skutku však aktívne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a opakovane prejavil snahu a ochotu nahradiť poškodeným vzniknutú škodu, čo mu však výkonom trestu bude znemožnené. Od roku 2015 sa nedopustil žiadnej majetkovej trestnej činnosti, čo svedčí o tom, že si nesprávnosť svojho

konania uvedomil. V neposlednom rade poukázal na skutočnosť, že jeho predchádzajúce odsúdenie nesúviselo s majetkovou trestnou činnosťou a tým, že vykonal trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu v Sabinove, kde mal dostatočný priestor uvedomiť si nesprávnosť svojho konania a preto má za to, že aj na strane páchatela existujú okolnosti, napr. jeho vek, možnosti nápravy a zaradenie sa do riadneho života, ktoré odôvodňujú uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil, resp. zmenil tak, že mu uloží trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Obžalovaný U. X., v dôvodoch odvolania vyslovil, že aj on uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní troch rokov považuje za neprimerane prísne a má za to, že aj trest kratšieho trvania by spĺňal predpoklady na ochranu spoločnosti a zaručoval by jeho nápravu. Pri ukladaní trestu, ktorý bol síce uložený na dolnej hranici trestnej sadzby, však súd nezohľadnil okolnosti umožňujúce uloženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona. Okolnosti prípadu svedčia o tom, že sa podieľal na spáchaní len dvoch čiastkových skutkov z deviatich, pričom aktívne sa na vlámaní nepodieľal, poskytoval pomoc ako šofér vozidla, zároveň je dôležité uviesť, že tento skutok spáchal pod vplyvom konania skupiny kamarátov a v dôsledku nepriaznivých ekonomických podmienok, v ktorých sa on ako aj jeho rodina nachádzala, pretože pochádza z mnohopočetnej rodiny a býva v kraji, kde je problém nájsť si riadne zamestnanie. Samozrejme, tieto okolnosti nie sú dôvodom, ktorý by mal byť snahou ospravedlniť jeho konanie, ale tieto skutočnosti poukazujú na okolnosti prípadu, ktoré by mohli byť zohľadnené pri ukladaní výšky trestu odňatia slobody. Po spáchaní skutku aktívne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a opakovane prejavil snahu a ochotu nahradiť poškodeným vzniknutú škodu, čo mu však výkonom trestu bude znemožnené. V neposlednom rade poukázal na to, že aj on vykonal trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu v Sabinove, kde mal dostatočný priestor uvedomiť si nesprávnosť svojho konania a preto má za to, že aj na strane páchatela existujú okolnosti, napr. jeho vek, možnosti nápravy a zaradenie sa do riadneho života, ktoré odôvodňujú uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Zároveň poukázal na to, že na jar roku 2017, počas jeho výkonu trestu odňatia slobody, mu zomrela jeho matka a jeho otec sa teraz sám stará o jeho maloletých súrodencov, ktorí potrebujú aj pomoc obžalovaného, pretože jeho otec má zdravotné problémy. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v časti výroku o treste zrušil, resp. zmenil tak, že mu uloží trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby s poukazom na ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona.

Na podklade takto riadne a včas podaných odvolaní osobami na to oprávnenými krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaniami nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie obžalovaných je čiastočne dôvodné, avšak na podklade iných skutočností, ako boli prezentované v ich odvolaní.

Po preskúmaní správnosti postupu konajúceho súdu odvolací súd konštatuje, že tento netrpí žiadnymi podstatnými chybami, pre ktoré by bolo nevyhnutné napadnutý rozsudok zrušiť. Obžalovaní počas celého trestného stíhania mali v konaní ustanovenú obhajkyňu, mohli sa vyjadriť k skutkom kladeným im za vinu a tiež aj k dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní, ako aj predniesť argumenty vo vzťahu k výroku o treste v rámci záverečnej reči a posledného slova.

Obaja obžalovaní U. a U. X. po zákonomnom poučení vyhlásili, že sú vinnými zo spáchania skutkov kladených im obžalobou za vinu a po predpísanom procesnom postupe konajúci súd prijal ich vyhlásenie.

Skutky boli po právnej stránke posúdené u obž. U. X. ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, a u obž. U. X. ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) s poukazom na ust. § 138 písm. e) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona, ktorá právna kvalifikácia zodpovedá zákonu.

Konajúci súd pri ukladaní trestu u oboch obžalovaných prihliadal na základné zásady ukladania trestu a z nich plynúce základné kritériá rozhodné pri určovaní druhu a výmery trestu definované v ustanovení § 34 ods. 1, 4 Tr. zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súčasne pri určení druhu a výmery trestu prihliadal aj na spôsob spáchania skutku a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ale aj na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy a na jeho pomery.

Pri hodnotení spôsobu spáchania posudzovanej trestnej činnosti a spôsobeného následku oboma obžalovanými, dopĺňajúc tak odôvodnenie napadnutého rozsudku, odvolací súd zisťuje, že oproti odvolacím námietkam nie je možné závažnosť konania obžalovaných bagatelizovať. Práve naopak, s prihliadnutím na intenzitu útokov a opakujúci sa charakter konania u obžalovaného U. X., keď sa podieľal na spáchaní až piatich z deviatich posudzovaných skutkov, kde jeho účasť na ich spáchaní zjavne nemala len pozorovaciu funkciu, ale aktívne sa zapájal do prekonania prekážok, či následnom odcudzení vecí a pritom aj poškodení iných vecí, čo sa napokon odzrkadlilo aj na celkovej výške škody, na spôsobení ktorej sa podieľal a to vo väčšom rozsahu, čo závažnosť jeho konania len zvyšuje. Ani v prípade obžalovaného U. X., nie je možné znižovať závažnosť jeho konania skutočnosťou, že sa podieľal na spáchaní len dvoch skutkov. Tu je potrebné zvýrazniť, že tak konal ani nie pol roka po právoplatnom odsúdení za totožnú trestnú činnosť (OS Humenné sp. zn. 3T 10/2015 zo dňa 10.3.2015) a to zjavne v čase plynutia skúšobnej doby, napokon v prípade skutku 2. rozsudku si aj odcudzenú motorovú pílu, ako sám priznal, ponechal.

Závažnosť konania oboch obžalovaných zvyšuje aj to, že konali zjavne v priamom úmysle podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, chceli popísané veci odcudziť, seba obohatiť, vediač pritom, že poškodeným tým spôsobia škodu, nielen na veciach odcudzených, ale aj veciach poškodených, a ich pohnútkou bola zjavne ziskuchtivosť, čo sa nakoniec aj odzrkadlilo v ustálenej právnej kvalifikácii ich konania.

Odvolací súd sa v prípade oboch obžalovaných stotožnil so zistením konajúceho súdu, že sa priznali k spáchaniu trestného činu a trestný čin aj úprimne oľutovali v zmysle poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Tiež pre oboch platí, že napomáhali pri objasňovaní svojej trestnej činnosti príslušným orgánom, včítane súdu, čím im bolo možné pričítať aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zákona. V danom prípade z obsahu trestného spisu je možné zistiť, že obaja obžalovaní ešte len v procesnom postavení podozrivých, ale aj následne ako obvinení sa v celom rozsahu k spáchanej trestnej činnosti priznali a súčasne aj podrobne spôsob a okolnosti ich páchania popísali, usvedčujúc z nej nielen seba, ale i spoluodsúdených páchatel'ov. Tomu potom zodpovedajú aj ich vyhlásenia na hlavnom pojednávaní o vine v konaní pred súdom. Takýto postoj obžalovaných je možné považovať za aktívny a iniciatívny, že aj ich vlastným pričinením sa podarilo, predovšetkým ustáliť okruh páchatel'ov a rozsah trestnej činnosti.

Odvolací súd sa však nestotožnil so záverom konajúceho súdu, že obom obžalovaným je možné pričítať aj priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/. Tr. zákona spočívajúcu v tom, že už boli pre trestný čin odsúdení.

U obž. U. X. bolo zistené, načo správne poukázal v záverečnom návrhu aj intervenujúci prokurátor, že v prípade jeho odsúdení, ktoré predchádzajú odsúdeniam za trestnú činnosť, ktorá bola zahrnutá v rámci ukladaného súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, konkrétne v trestných veciach Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/64/2015 a Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 0T 76/2015, sa naňho hľadá, akoby nebol odsúdený.

Aj v prípade obž. U. X. sa ukladal súhrnný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, pred ktorou bol obžalovaný jedenkrát súdne prejednávaný. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutím Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/82/2013 zo dňa 29.07.2013 bolo u obž. J. X. upustené od potrestania, hľadá sa naňho, akoby nebol odsúdený, preto použitie ustanovenia § 37 písm. m/ Tr. zákona nezodpovedá zákonu.

Nesprávna aplikácia popísanej priťažujúcej okolnosti bola tiež jedným z dôvodov prečo odvolací súd predmetný rozsudok vo výroku o treste zrušil, keďže to bolo na prospech oboch obžalovaných.

Priznanie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona konajúcim súdom zodpovedá zákonu, pretože obaja obžalovaní spáchali viac trestných činov, za ktoré im bol ukladaný súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona.

Za danej situácie, ak prevažoval pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, mal konajúci súd aplikovať zmierňujúcu zásadu uvedenú v § 38 ods. 3 Tr. zákona, podľa ktorej sa znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadby o jednu tretinu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadby.

V danom prípade však boli splnené podmienky aj pre ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods.1 Tr. zákona za použitia asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona, podľa ktorej sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu.

V posudzovanom prípade je trestným činom s najprísnejšou trestnou sadzbou zločin krádeže podľa § 212 ods. 4 písm. b/ Tr. zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 3 rokov do 10 rokov.

Pri súčasnom použití ustanovení § 38 a § 41 ods. 2 Tr. zákona je u oboch obžalovaných priaznivejší postup úpravy hornej hranice trestnej sadzby najprv podľa ustanovenia § 41 ods. 2 a následne podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona, v dôsledku čoho je hornou hranicou po jej úprave 9 rokov 10 mesiacov 20 dní. Zákonnou trestnou sadzbou je tak sadzba v rozmedzí 3 roky až 9 rokov 10 mesiacov 20 dní. Pri úprave trestnej sadzby v opačnom postupe by bola horná hranica trestnej sadzby 10 rokov 2 mesiace 20 dní. Ak konajúci súd obom obžalovaným uložil trest odňatia slobody vo výmere troch rokov, je zrejmé, že tento trest je uložený v rámci trestnej sadzby a teda je trestom zákonným.

Uplatňovanú námietku oboch obžalovaných, že uložený trest je neprimerane prísny trestom, nepovažoval odvolací súd za opodstatnenú.

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obaja obžalovaní už boli súdne trestaní.

Obž. U. X. bol za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona odsúdený v trestných veciach Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/64/2015 a Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 0T/76/2015, na ktoré odsúdenia sa neprihliada, keďže majú účinky zahľadania, avšak skutočnosť, že spáchal trestné činy zahladená nie je. Okrem toho mu bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 0T/34/2016 zo dňa 05.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To/29/2016 zo dňa 19.01.2017 uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona a rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/161/2016 zo dňa 23.03.2017 bolo u obžalovaného J. X. upustené od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k odsúdeniu vo veci vedenej pod sp. zn. 0T/34/2016.

Podľa odpisu registra trestov bol obž. U. X. rozhodnutím Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/82/2013 zo dňa 29.07.2013 za prečin podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona upustené od uloženia trestu. Následne bol obžalovaný odsúdený rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/10/2016 zo dňa 10.03.2015 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 roka, ktorý výrok o treste bol zrušený rozsudkom toho istého súdu sp. zn. 2T/144/2016 zo dňa 26.10.2016, ktorým mu bol pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 1 roka 6 mesiacov. Ostatne obžalovaný bol odsúdený aj za prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, z ktorého bol podmienene prepustený dňa 05.06.2017, a to rozsudkom konajúceho súdu sp. zn. 2T/46/2016 zo dňa 25.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/15/2016 zo dňa 02.11.2016.

Podľa skutkových zistení obaja obžalovaní dokonali spáchanie pokračovacieho zločinu krádeže dňa 17.09.2015, ktorá skutočnosť so zreteľom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaných odôvodňovala ukladanie súhrnného trestu u oboch obžalovaných podľa už vyššie uvedenej asperačnej zásady v § 41 ods. 2 Tr. zákona.

U obž. U. X. správne konajúci súd ukladal súhrnný trest aj vo vzťahu k už uloženým trestom, resp. i k upusteniu od uloženia súhrnného trestu vo veciach vedených pod sp. zn. OT/34/2016 a 1T/1612016 na tomto súde, pretože skutky boli dokonané pred vyhlásením rozsudku vo veci sp. zn. OT/34/2016 a reálny súbeh trestnej činnosti pozostáva zo spáchania skutkov v dňoch 09.09.2015, 04.04.2016 a teraz prerokúvaných skutkov.

U obž. U. X. konajúci súd nesprávne uložil súhrnný trest vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody vo výmere 1 roka s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 1 roka 6 mesiacov rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/144/2016 zo dňa 26.10.2016, pretože týmto rozsudkom bol zrušený výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/10/2015 zo dňa 10.03.2015. Rozsudkom vo veci sp. zn. 2T/144/2016 bol ukladaný súhrnný trest za zbiehajúcu sa trestnú činnosť spáchanú pred 10.03.2015, kedy bol vyhlásený rozsudok vo veci 3T/10/2015, ktorý súčasne vytvoril prekážku pre viacčinný súbeh trestných činov v teraz prerokúvanej veci a vo veci vyššie označenej sp. zn. 2T/46/2016. Inak povedané, skutky spáchané po 10.03.2015 nie sú v reálnom súbehu so skutkami spáchanými pred týmto dňom, pretože v zmysle zásady stanovenej v § 42 ods. 1 Tr. zákona sa trestná činnosť spáchaná po vyhlásení rozsudku považuje za recidívu. Aj napriek tomuto zisteniu, odvolací súd pre nedostatok odvolania podaného v neprospech v obžalovaného toto pochybenie konajúceho súdu napraviť nemohol, pretože tomuto bránila zásada zákazu zhoršenia postavenia obžalovaného ustanovená v § 322 ods. 3 Tr. poriadku. Vo vzťahu k výroku o treste odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, z ktorého bol podmienenčne prepustený dňa 05.06.2017, uloženom mu rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/46/2016 zo dňa 25.05.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7To/15/2016 zo dňa 26.10.2016 za skutok spáchaný v novembri 2015 je ukladanie súhrnného trestu vecne správne.

S prihliadnutím na ukladanie súhrnného trestu bolo nevyhnutné riadiť sa aj zásadou stanovenou v § 42 ods. 2 veta druhá Tr. zákona, podľa ktorej súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Obaja obžalovaní, čo vyplýva z vyššie rozvedených zistení, boli vo výkone trestu odňatia slobody z dôvodu uloženia nepodmieneného trestu odňatia slobody, čo opodstatňovalo uloženie súhrnného prísnejšieho nepodmieneného trestu odňatia slobody. Keďže obžalovaným bol ukladaný trest odňatia slobody za spáchanie piatich trestných činov, z toho jeden bol zločinom a štyri prečinní, uloženie trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby možno považovať skôr za mierny trest ako trest prísny. Opäť ale odvolací súd poznamenáva, že pre absenciu odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaných rozhodnúť o sprísnení trestov obžalovaným nemohol.

Prísnejší postih obžalovaných podľa názoru odvolacieho súdu by bol namieste, pretože opakované páchanie rôznorodej trestnej činnosti, hoci obaja obžalovaní už boli trestne stíhaní a aj odsúdení pred teraz prerokúvanou trestnou činnosťou, svedčí o tom, že uložené tresty nepôsobili na obžalovaných výchovne a nevedli k ich náprave.

V nadväznosti na doposiaľ uvedené odvolací súd považoval odvolacie námietky obžalovaných spojené s okolnosťami pre mimoriadne zníženie uloženého trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 1 Tr. zákona za nepodstatné. V danom prípade žiadne takéto mimoriadne okolnosti prípadu a ani pomery na strane obžalovaných skutočne zistené neboli. Vek obžalovaných, či ich prejav o náprave a zaradení sa do riadneho života sú bežnými ničím výnimočnými okolnosťami, ktoré by mohli zakladať použitie tohto zmierňovacieho ustanovenia. Je však nutné konštatovať, že už len ukladanie trestu za zbiehajúcu sa trestnú činnosť, ktorá mala stupňujúci charakter, lebo obžalovaní zjavne recidivujú, takýto postup ani neumožňovali.

K ďalším zisteným pochybeniam odvolací súd uvádza, že pokiaľ bol u obž. U. X. zrušený výrok o treste a spôsobe jeho výkonu v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. OT/34/2016 zo dňa 5. 5. 2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4To 29/2016 zo dňa 19. 1. 2017, ktorým mu bol uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá vo výmere na dva roky (čo odvolací súd vo svojom výroku doplnil), a obžalovanému nebol napadnutým výrokom o treste uložený aj trest zákazu

činnosti v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona, z dôvodu odvolania podaného len v prospech obžalovaného k náprave zistenej chyby nemohlo dôjsť.

Napokon je potrebné ešte pripomenúť konajúcemu súdu, že pokiaľ mal zato, že boli splnené podmienky pre posúdenie sa zbiehajúcej trestnej činnosti obžalovaných, pre takýto záver mal vykonať riadne dokazovanie prečítaním rozsudku a podstatnej časti trestného spisu, čo vo vzťahu k spisu Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T 46/2016 nevykonal. Toto pochybenie napravil odvolací súd v rámci dokazovania na verejnom zasadnutí konanom dňa 18.4.2018, včítane oboznámenia sa s trestnou vecou sp. zn. 3T 10/2015 vedenou na konajúcom súde.

Pre účely výkonu uložených trestov boli obžalovaní zaradení do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním prerokúvaných trestných činov obžalovaní neboli vo výkone trestu odňatia slobody, čím bola splnená podmienka uvedená v § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona.

V podstate z týchto dôvodov odvolací súd na podklade odvolaní oboch obžalovaných zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. zákona napadnuté výroky o treste a podľa § 322 ods. 3 Tr. poriadku rozhodol vo veci spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.